

NÓGRÁD VÁRMEGYEI
KORMÁNYHIVATAL

Iktatószám: NO/TFO/895 -1 /2025.
Ügyintéző: Zemplényiné dr. Kalcsó Diána
Telefon: 32/620-507
E-mail: kalcsó.diana@nograd.gov.hu

Tárgy: Szakmai segítségnyújtás

Ferencz Nándor Lajos
Polgármester Úr útján

Zabar Község Önkormányzatának
Képviselő-testülete
részére

Sutor Petra
Somoskőújfalu Közös Önkormányzati Hivatal Jegyzője
részére

Zabar

Tisztelt Polgármester Úr!
Tisztelt Képviselő-testület!
Tisztelt Jegyző Asszony!

Magyarország Alaptörvényének 34. cikk (4) bekezdése alapján, valamint a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 133. § (3) bekezdésében foglalt jogkörben eljárva, a Nógrád Vármegyei Kormányhivatal Hatósági Főosztály Törvényességi Felügyeleti Osztály (a továbbiakban: Kormányhivatal), Zabar Község Önkormányzata Képviselő-testületének a települési önazonosság védelméről szóló 9/2025. (IX.30.) rendeletének (továbbiakban: Rendelet) vizsgálata alapján az alábbi

szakmai segítséget nyújtja:

A Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Gst.) 28. § (1) bekezdése alapján fizetési kötelezettségnek minősül Magyarországon minden természetes személy, jogi személy és más jogalany adó, járulék, hozzájárulás, vagyonszerzési illeték, pótlék vagy más hasonló – az állam közvetlen ellenszolgáltatása nélküli – rendszeres vagy rendkívüli fizetési kötelezettség, továbbá az állami közhatalom birtokában nyújtható szolgáltatásért, eljárásért fizetendő felügyeleti díj, eljárási és felügyeleti illeték, igazgatási szolgáltatási díj, pótdíj.

A betelepülési hozzájárulás a Gst. 28. § (1) bekezdés a) pontjában hatálya alá tartozik, ezért figyelemmel kell lenni az önkormányzati rendelet megalkotása során a Gst. 32-33. §-aira.

A Gst. 32. §-a alapján fizetési kötelezettséget megállapító, fizetésre kötelezettek körét bővítő, a fizetési kötelezettség terhét növelő, a kedvezményt, mentességet megszüntető vagy korlátozó jogszabály kihirdetése és hatálybalépése között legalább 30 napnak el kell telnie.

A Gst. 33. §-ában foglaltak szerint új fizetési kötelezettség megállapítása során figyelemmel kell lenni arra, hogy annak kivetésével, beszedésével, nyilvántartásával, ellenőrzésével összefüggő adminisztrációs költségek ne legyenek aránytalanul magasak a fizetési kötelezettségből származó bevétel összegéhez képest, illetve azokat nem haladhatják meg.

A Rendelet betelepülési hozzájárulást állapít meg, ezért az, hogy annak kihirdetése és hatálybalépése között nem telt el legalább 30 nap, nem felel meg a Gst. fent hivatkozott rendelkezéseinek.

Amennyiben a Rendelet jogellenes betelepülés esetére bírságot állapít meg, megalkotásakor a Gst. 38/B. §-ban foglaltakra figyelemmel kell lenni.

A Gst 38/B. § (5) bekezdése értelmében a bírságfizetési kötelezettséget megállapító, fizetésre kötelezettek körét bővítő, a fizetési kötelezettség terhét növelő, a kedvezményt, mentességet megszüntető vagy korlátozó jogszabály kihirdetése és hatálybalépése között legalább 15 napnak el kell telnie.

A Gst 38/B. § (6) bekezdése alapján jogszabály a hatálybalépését megelőző időszakra vonatkozóan nem növelheti a bírságfizetési kötelezettséget, nem bővítheti a bírságfizetésre kötelezettek körét, illetve nem szüntethet meg vagy korlátozhat kedvezményt, mentességet.

A Rendelet jogellenes betelepülés esetén bírság kiszabását állapítja meg, ezért az, hogy annak kihirdetése és hatálybalépése között nem telt el legalább 15 nap nem felel meg a Gst. fent hivatkozott rendelkezéseinek.

A Jszt. 55. § (1) és (5) bekezdéseiben meghatározottak alapján a rendelet tervezetének preambulumban a rendeletalkotásra felhatalmazást adó rendelkezés vagy az eredeti jogalkotói hatáskört megállapító rendelkezés után meg kell jelölni azt a feladatkört megállapító jogszabályi rendelkezést, amely alapján a jogszabályt kiadják. Az önkormányzati rendelet tervezete preambulumban megismerésükre az önkormányzat feladatköréiként az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdés megfelelő pontját, a helyi önkormányzatokról szóló törvénynek a feladatkört megállapító rendelkezését vagy más törvénynek a feladatkört megállapító rendelkezését kell feltüntetni.

A Rendelet preambulumban a képviselő-testület tévesen jelölte meg, hogy Magyarország Alaptörvénye 32. cikk (2) bekezdésében meghatározott eredeti jogalkotói hatáskörében alkotta meg rendeletét, tekintettel arra, hogy az önkormányzat, az önazonosság védelméről szóló rendeletét a Hövtv. 22. § (2) bekezdésben kapott felhatalmazás alapján és nem eredeti jogalkotói hatáskörében alkotja. A Rendelet megalkotója tévesen jelölte meg továbbá, a feladatkört megállapító jogszabályi rendelkezést (Hövtv. 22. § (2) bekezdését), melyet helyesen a Jszt. 55. § (1) és (5) bekezdéseiben meghatározottak szerint kell feltüntetni.

A Jszt. 54. § (1) bekezdése alapján nem eredeti jogalkotói hatáskörben megalkotni tervezett rendelet preambulumban egyértelműen meg kell jelölni a jogszabály egyes rendelkezéseinek a megalkotásához szükséges valamennyi olyan felhatalmazó rendelkezést megállapító jogszabályi rendelkezést, amely alapján a rendeletet kiadják.

A Rendelet preambulumban nem a Jszt. 55. § (1) bekezdésének megfelelő felhatalmazó rendelkezés került megjelölésre, tekintettel arra, hogy a helyi önazonosság védelméről szóló rendelet esetében, felhatalmazást adó jogszabályi rendelkezésként a helyi önazonosság védelméről szóló 2025. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Hövtv.) 22. § (2) bekezdését szükséges megjelölni.

A Rendelet preambulumban a helyi önazonosság védelméről szóló 2025. évi XLVIII. törvény vonatkozásában vezeti be a jogszabály rövid megjelölését.

A Jszt. 6. § b) pontja alapján nem vezethető be rövid megjelölés a jogszabály tervezetének és a jogszabály tervezete szerkezeti egységének a címében, a jogszabály tervezetének a preambulumban.

Mindezek alapján a rövid megjelölés preambulumban történő bevezetése ellentétes a JsZR. 6. § b) pontjával.

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban Jat.) 18. § (1)–(2) bekezdéseinek értelmében a jogszabály tervezete preambulumban tartalmaz, amelyben a szabályozás célját minden esetben meg kell határozni. A rendelet tervezetének preambuluma a cél meghatározása után tartalmazza a rendelet megalkotásához szükséges, a jogszabályszerkesztésről szóló 61/2009. (XII. 14.) IRM rendeletben (a továbbiakban: JsZR.) meghatározott érvényességi kellékek felsorolását.

A Rendelet első – A rendelet hatálya – alcíme ismételtelen rendelkezik a szabályozás céljáról, mely a Jat. 18. § (1) bekezdésének nem felel meg.

A Jat. 6. § (1) bekezdése alapján az önkormányzati rendelet területi hatálya a helyi önkormányzat közigazgatási területére terjed ki.

A Jat. 6. § (3) bekezdése szerint a jogszabály területi, illetve személyi hatályát a jogszabályban az 5. § (5) és (6) bekezdés szerinti esetben, valamint akkor kell kifejezetten meghatározni, ha az az (1) és (2) bekezdéstől eltérő területre, illetve személyi körre terjed ki.

A Rendelet meghatározza annak területi hatályát, amely a Jat. fenti rendelkezései szerint szükségtelen, mert ellentétes a Jat. 6. § (1) és (3) bekezdéseivel.

A Hövtv. 7. § (3) bekezdésének a) pontja személyi jogvédelmi eszközként határozza meg a lakcímlétesítés tilalmát vagy feltételhez kötését.

A Hövtv. 10. § (1) bekezdése alapján az önkormányzat rendeletében dönthet arról, hogy a betelepülő számára lakcím nem létesíthető, vagy az önkormányzat rendeletében meghatározott feltétellel létesíthető.

A Hövtv. 5. § (6) bekezdése értelmében az önkormányzat a személyi jogvédelmi eszköz alkalmazását valamely településrészt vagy a település valamely földrajzilag egyértelműen lehatárolható vagy meghatározható területére is bevezetheti.

A Hövtv. 10. § (1) bekezdésének b) pontja kizárólag arra ad lehetőséget a képviselő-testületeknek, hogy a lakcímlétesítést kössék feltételhez, azt határozzák meg, hogy ki az, aki létesíthet lakcímet a településen, nem pedig arra, hogy ki az, aki nem létesíthet.

A Kormányhivatal álláspontja szerint a lakcímlétesítés tilalma kizárólag általános jelleggel vezethető be vagy a település egészére, vagy a Hövtv. 5. § (6) bekezdése értelmében valamely településrészt. Amennyiben a jogalkotó célja az, hogy meghatározott feltétellel engedélyezze a lakcímlétesítést, úgy a szabályozás szövegének pozitív tartalmúnak kell lennie, azt szükséges meghatározni, hogy ki létesíthet lakcímet.

Fentieket támasztja alá a Hövtv. 18. § (3) bekezdése, mely alapján a lakcímlétesítés feltételhez kötésével összefüggő jogvédelmi eljárás során hozott döntés a település teljes területén – kivéve azokat a települési területeket, amelyekre vonatkozóan a lakcímlétesítés tilalma lett megállapítva – történő lakcímlétesítésre vonatkozik a (4) bekezdésben foglalt határidőn belül.

A Rendelet 4. §-a, mely a lakcímlétesítést meghatározott feltételekkel, meghatározott személyi kör számára tiltja, jogszabálysértő, mert nincs összhangban a Hövtv. fenti rendelkezéseivel.

A Hövtv. 22. § (2) bekezdésének c) pontja alapján arra kap felhatalmazást az önkormányzat képviselő-testülete, hogy rendeletben határozza meg a betelepülés feltételeit. Ugyanakkor a Hövtv. 7. § (1) bekezdése alapján elkülönül, hogy a jogvédelmi eszköz alkalmazása mire irányul, ingatlanhoz kapcsolatos jogügyletre (dologi jogvédelmi eszköz) vagy a településre történő beköltözésre (személyi jogvédelmi eszköz). Dologi jogvédelmi eszközként pedig kizárólag az elővásárlási jog biztosítását határozza meg a törvény.

A Hövtv. 2. § (4) bekezdése alapján az elővásárlás mint jogvédelmi eszköz alkalmazásával a más településről betelepülőkkel szemben a helyi lakosok és ingatlantulajdonosok ingatlanszerzése előnyben részesíthető.

A Hövtv. 10. § (1) bekezdése alapján az önkormányzat rendeletében dönthet arról, hogy betelepülő számára lakcím nem létesíthető, vagy az önkormányzat rendeletében meghatározott feltétellel létesíthető.

A Hövtv. 10. § (2) bekezdése kizárólag a lakcímlétesítéshez kapcsolódóan határozza meg, hogy az önkormányzat rendeletben előírhatja, hogy a betelepülő valamely észszerű előzetes feltételnek feleljen meg, vagy a közösség önazonossága, szokásai, hagyományai szempontjából lényeges, vagy a közösség javát szolgáló észszerű kötelezettséget teljesítsen, vagy közérdekű kötelezettségvállalást tegyen.

Az ingatlanszerzéshez kapcsolódó jogvédelmi eszköz törvényi szabályozásából, valamint a Hövtv. 10. § (2) bekezdéséből következik, hogy önkormányzati rendeletben nem lehet feltételhez kötni az ingatlanszerzést, kizárólag elővásárlási jogot lehet biztosítani, mint a tulajdonszerzés korlátját.

Fentiekre tekintettel jogszabálysértő a Rendelet 5. §-ának azon fordulata, mely az ingatlanvásárlást köti meghatározott feltételekhez.

A Rendelet 5. § c) pontjában foglalt feltétel kizárólag az ingatlanszerzés esetén értelmezhető, mely a fentiekben hivatkozott jogszabályhelyekre tekintettel nem lehetséges.

A Rendelet 5. § b) pontja nem írható elő a lakcímlétesítés feltételeként, tekintettel arra, hogy az a Hövtv. 6. § (1) bekezdés d) pontjában foglalt mentességi ok.

A Hövtv. 7. § (3) bekezdés a) pontja alapján személyi jogvédelmi eszköz a lakcímlétesítés feltételhez kötése.

A Hövtv. 2. §-a a helyi önazonossághoz való jog tartalmának meghatározása során rögzíti, hogy mely jogok, illetve értékek védelme érdekében gyakorolhat a települési közösség önvédelmet. Ezek a közösség társadalmi berendezkedésének, életmódjának, hagyományainak és szokásainak, valamint a település karakterének megőrzése és védelme. A helyi önazonosság védelme tehát elsősorban arra irányul, hogy a települések megakadályozhassák a nem kívánt mértékű betelepüléseket és a befektetési célú ingatlanszerzéseket, amelyek nemcsak a helyi lakosság és a betelepülők számának aránytalanságát, a település karakterének megváltozását, a helyi életmód átalakulását hozhatják, hanem a település jövő generációjának életfeltételeire is kedvezőtlenül hathatnak.

Az önkormányzatok a törvény keretei között szabadon dönthetnek a jogvédelmi eszközök igénybevételéről, ugyanakkor a Hövtv. 4. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint csak az emberi méltóság megsértése és indokolatlan megkülönböztetés nélkül, az egyenlő bánásmód követelményének megfelelően alkalmazhatják.

Ebből eredően pl. az egyén büntetett előélete vagy a vele szemben folyamatban lévő büntetőeljárás, illetőleg az egyén adótartozása nem olyan tényezők, amelyek a helyi önazonossághoz való jog – fent hivatkozott – tartalmába beilleszthetők lennének.

Emellett az egyenlő bánásmód követelménye oldaláról is komoly aggályokat vet fel, miután védett tulajdonságok okán érheti hátrányos megkülönböztetés az adott egyént.

A védett tulajdonságokat az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Ebktv.) 8. §-a határozza meg.

Az Ebktv. 8. § p) pontja szerint közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül – többek között – az olyan rendelkezés, amelynek eredményeként egy személy vagy csoport valós vagy vélt társadalmi származása miatt részesül kedvezőtlenebb bánásmódban, mint amelyben más, összehasonlítható helyzetben levő személy vagy csoport részesül, részesült vagy részesülne.

Az Egyenlő Bánásmód Tanácsadó Testület 288/2/2010. (IV.9.) TT. sz. állásfoglalásában az „egyéb helyzet” meghatározásával kapcsolatban az alábbiak szerint foglalt állást:

„Az egyéb helyzet fogalma dinamikusán változik, definíciós magját azonban az képezi, hogy a helyzet megléte tárgyilagosan igazolható, homogén csoportképzésre, általánosításra alkalmas, és társadalmi előítélethez táplálkozik. A diszkriminációval szembeni jogvédelem lényegét az egyéb helyzet esetében is az adja, hogy a védett tulajdonsággal rendelkező panaszos elsődlegesen nem saját magatartása, hanem egy adott csoporthoz való tartozása miatt szenved hátrányt.”

Az egyénnel szemben folytatott büntetőeljárás, illetőleg a büntetett előélet a fentiek alapján beletartozik az egyéb védett tulajdonságok kategóriájába.

Az Egyenlő Bánásmód Tanácsadó Testület állásfoglalása szerint az iskolai végzettség pedig az egyenlő bánásmódról szóló törvényben nevesített társadalmi származásra utaló tény. Ennélfogva az iskolai végzettségen alapuló diszkriminációt általában nem az egyéb helyzet, hanem külön nevesített védett tulajdonság, vagyis a társadalmi származás alapján lehet megállapítani.

A helyi rendeletekben előírt betelepülési feltételek meghatározásakor a jogszerűség biztosítása érdekében, vizsgálni szükséges az egyenlő bánásmód követelményének, illetve az alaptörvényi követelményeknek való megfelelést.

Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése szabályozza, hogy senkit nem érhet a faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti hátrányos különbségtétel, így különösen ügyelni kell arra, hogy ne szerepeljen ilyen megkülönböztetésre alkalmas előírás egyetlen rendeletben sem, továbbá a szabályozás ne adjon okot ilyen diszkriminációra.

A Rendelet 5. § e) pontjában meghatározott feltétel, az Ebktv. 8. § p) pontjában meghatározott védett tulajdonsághoz kapcsolódóan hátrányos megkülönböztetésre adhat okot, ezért a lakcímlétesítés feltételeként nem írható elő.

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 47.§ (1) bekezdés b) pontja alapján a hatóság az eljárást megszünteti, ha a kérelmező ügyfél a hatóság felhívására nem nyilatkozik, és ennek hiányában a kérelem nem bírálható el, és az eljárást hivatalból nem folytatja.

A Rendelet 6. § (4) bekezdése szerint a kérelem elutasítása ellentétes az Ákr. 47. § (1) bekezdésének b) pontjával.

A Hövtv. 13. § (1)-(2) bekezdései tartalmazzák az eljárástípusokat az alábbiak szerint:

(1) Az önkormányzat a betelepülés tárgyában dönthet egyedi eljárásban, vagy egyszerűsített eljárásokat vezethet be.

(2) Az egyszerűsített eljárás során az önkormányzat a betelepülés valamely objektív feltételének való megfelelést igazolja, vagy a betelepülő kérelmét a betelepülésre jogosító záradékkal látja el.

A Hövtv. 14. § (1) bekezdése rögzíti, hogy az önkormányzat jogvédelmi eszköz alkalmazásával kapcsolatos hatásköreit főszabály szerint a képviselő-testület gyakorolja. A képviselő-testület e hatáskörét kizárólag a képviselő-testület bizottságára ruházhatja át.

A Hövtv. 14. § (2) bekezdése lehetőséget ad a jegyző hatáskörrel történő felruházására, de kizárólag az egyszerűsített eljárás esetében.

A Rendelet 6. § (3)-(5) bekezdéseiben foglalt rendelkezésekből nem állapítható meg az eljárás típusa, továbbá az eljárás során a hatáskör nem osztható meg. Kizárólag a Hövtv. 14.§ (1)-(2) bekezdései szerint gyakorolható a jogvédelmi eszközök alkalmazásával kapcsolatos hatáskör.

A Hövtv. 18. § (2) bekezdése alapján az önkormányzati rendeletben meghatározott mérlegelési szempontokon alapuló döntés esetében az eljáró szervnek a mérlegelési jogkörét az önkormányzati rendeletben megadott szempontok adta kereteken belül kell gyakorolnia, továbbá az indokolásból ki kell tűnnie a mérlegelés szempontjainak, az annak során figyelembe vett körülményeknek, valamint a mérlegelés okszerűségének.

A Rendelet 6. § (6) bekezdésében foglaltak szerinti mérlegelésen alapuló döntés meghozatala kapcsán a rendelet nem tartalmazza a mérlegelés szempontjait, mely a Hövtv. 18. § (2) bekezdésébe ütközik.

Az Ebktv. 8. § t) pontja szerint közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül – többek között – az olyan rendelkezés, amelynek eredményeként egy személy vagy csoport valós vagy vélt egyéb helyzete, tulajdonsága vagy jellemzője miatt részesül kedvezőtlenebb bánásmódban, mint amelyben más, összehasonlítható helyzetben levő személy vagy csoport részesül, részesült vagy részesülne.

A Rendelet 6. § (6) bekezdés d) pontjában meghatározott feltétel, az Ebktv. 8. § t) pontjában meghatározott védett tulajdonsághoz kapcsolódóan hátrányos megkülönböztetésre adhat okot, ezért a lakcímlétesítés feltételeként nem írható elő.

A Hövtv. 19. § (1) bekezdése alapján a méltányossági alapú döntés meghozatalára akkor kerülhet sor, ha a betelepülés valamely objektív vagy mérlegelési alapú feltétele nem teljesül, de a betelepülés mellett méltányolható érvek hozhatók fel.

Fentiekre tekintettel méltányossági döntéshozatali jogkör gyakorlása esetén kizárólag a betelepülő számára kedvezőbb döntés születet, ezért a Rendelet 6. § (7) bekezdésének azon fordulata, mely szerint a képviselő-testület a rendelet rendelkezéseitől eltérő döntést hozhat, jogszabálysértő, tekintettel arra, hogy abból az következik, hogy a képviselő-testület a betelepülő számára hátrányos döntést is hozhat a méltányossági jogkör gyakorlása során.

A Hövtv. 11. §-a szerint az önkormányzat a betelepülést hozzájárulás fizetéséhez kötheti, amelynek szabályait az önkormányzat rendeletben állapítja meg.

A Hövtv. 3. § a) pontja határozza meg a betelepülő fogalmát, mely szerint betelepülő az a természetes személy, aki a településen ingatlanulajdonnal, lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel nem rendelkezik, és a településen kíván ingatlant szerezni vagy lakcímet létesíteni.

A Rendelet 7. § (2) bekezdése szerint *„Ingatlan bérbeadása esetén a bérbeadó havi 10.000 Ft hozzájárulás megfizetésére köteles az (1) bekezdésnek megfelelő módon.”*

A Rendelet 7. § (2) bekezdése szerinti, bérbeadó betelepülési hozzájárulás fizetésére kötelezése ellentétes a Hövtv. fent hivatkozott rendelkezéseivel, tekintettel arra, hogy a bérbeadó nem minősül betelepülőnek, ezáltal a Rendelet túlterjeszkedik a Hövtv. keretein.

A Rendelet 8. § (1) bekezdése alapján *„Jogellenes betelepülés esetén a Képviselő-testület egyedi eljárásban dönthet a betelepülő lakcímberegysítésének törléséről, egyúttal dönthet a jogellenes betelepülés megszüntetéséről vagy bírság megfizetésére kötelezi a jogellenes betelepülőt.”*

A Hövtv. 21. §-a rendelkezik az alkalmazható jogkövetkezményekről. Ezen § (2) bekezdése szerint az önkormányzat a lakcímberegysítéssel összefüggő jogellenes betelepülés esetén kezdeményezheti a betelepülő lakcímberegysítésének törlését. A Hövtv. 21. § (3) bekezdése alapján a jogellenes betelepülés esetén bírság szabható ki.

Fentiekre tekintettel kizárólag a Hövtv.-ben foglalt jogkövetkezmények alkalmazhatóak, ezért a jogellenes betelepülés esetén a betelepülő lakcímberegysége törlésének kezdeményezésének alkalmazására van lehetősége az önkormányzatnak, a rendeletben a betelepülő lakcímberegysége törléséről való döntés jogkövetkezményként történő meghatározása ellentétes a Hövtv. 21. § (2) bekezdésével, továbbá a jogellenes betelepülés megszüntetésének jogkövetkezményként történő alkalmazása szintén ellentétes a Hövtv. rendelkezéseivel.

A Hövtv. 21. §-a rendelkezik az önkormányzat által alkalmazható szankciókról, valamint a Hövtv. 22. § (2) bekezdés e) pontja felhatalmazza az önkormányzat képviselő-testületét, hogy rendeletben határozza meg a jogkövetkezmények alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat. Ezen részletes szabályok a rendeletben nem kerültek meghatározásra.

A Hövtv. 1. § (2) bekezdése szerint a Hövtv.-t az önazonossághoz való jog érvényesítésére a helyi közösség képviseletére jogosult települési önkormányzatra és a betelepülőre kell alkalmazni.

A Hövtv. 3. § a) pontjában meghatározott betelepülő fogalmából egyértelműen kitűnik, hogy a betelepülő kizárólag természetes személy lehet.

Fentiekre tekintettel a Rendelet 8. § (2) bekezdésében foglaltak szerinti jogi személy bírságolása ellentétes a Hövtv. hivatkozott rendelkezéseivel.

A Kormányhivatal kéri, hogy a képviselő-testület a szakmai segítségnyújtásban foglaltak alapján sziveskedjen a Rendeletet felülvizsgálni.

Kelt: Salgótarján, elektronikus bélyegző szerint

Tisztelettel:

dr. Szabó Sándor főispán
nevében és megbízásából

Pollák József
osztályvezető